

חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975 **תוכן עניינים**

167	פרק א': פרשנות הגדרות	סעיף 1
	פרק ב': אחריות סימן א': פיצויים על נזקי גוף	
167	אחריות נוהג ברכב	סעיף 2
168	תאונה שבה מעורבים מספר כלי רכב	סעיף 3
168	תרופה על נזק גוף	סעיף 4
	סימן ב': תשלומים תכופים	
169	תשלום תכוף	סעיף 5
169	בקשה לתשלום תכוף לבית המשפט	סעיף 5א
169	החלטת בית-המשפט	סעיף 5ב
170	החלטה בבקשה אינה מעשה בית דין	סעיף 5ג
170	ריבית פיגורים	סעיף 5ד
170	סייגים לענין בקשה	סעיף 5ה
170	תקנות	סעיף 15
170	זכות חזרה בתשלום תכוף	סעיף 15ז
	סימן ג': שונות	
170	תשלומים עיתיים	סעיף 6
171	מומחה רפואי	סעיף 6א
171	קביעת דרגת נכות לפי חוק אחר	סעיף 6ב
171	הגבלת זכאותם של נפגעים	סעיף 7
171	זכאותו של נוהג בהיתר לתבוע פיצויים	סעיף 7א
171	זכאותם של תלויים לתבוע פיצויים	סעיף 7ב
171	ייחוד העילה	סעיף 8
172	זכות חזרה	סעיף 9
	פרק ג': קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים	
172	הקמת הקרן	סעיף 10
172	הקרן – תאגיד מבוקר	סעיף 11
172	תפקיד הקרן	סעיף 12
173	הקרן כנושה	סעיף 12א
173	זכויות הקרן בפירוק	סעיף 12ב
173	נכסים וחבויות של אבנר	סעיף 12ג
173	עלות אספקת השירותים הרפואיים לנפגעי תאונות דרכים	סעיף 12ד
174	העברת סכומים מהמבטחים לקרן והוראות לעניין העברת מידע	סעיף 12ה
174	העברת סכומים למוסד לביטוח לאומי ולקופות החולים	סעיף 12ו
174	הנהלת הקרן	סעיף 13
174	גמול והחזר הוצאות	סעיף 13א
174	התקנון	סעיף 14
175	המימון	סעיף 15
175	מסים	סעיף 15א
175	מסירת מידע מהקרן	סעיף 15א1
	פרק ד': הוראות שונות	
175	סייג לתחולה על כלי תחבורה	סעיף 15ב
176	שכר טרחה	סעיף 16

176		סעיף 17
176	הסדרים לחלוקת נטל הפיצויים	סעיף 17א
176		סעיף 17ב
176	תיקונים לפקודת הביטוח	סעיף 18
177	תיקון חוק הביטוח הלאומי	סעיף 19
177	תיקון חוק שירות המדינה (גמלאות)	סעיף 20
177	תיקון חוק שירות הקבע בצבא-הגנה לישראל	סעיף 21
177	אחריות המדינה ושלוחיה	סעיף 22
177	תחילה והוראת מעבר	סעיף 23

פרק א': פרשנות

בחוק זה –

1.

הגדרות

"תאונת דרכים" – מאורע שבו נגרם לאדם נזק גוף עקב שימוש ברכב מנועי למטרות תחבורה; יראו כתאונת דרכים גם מאורע שאירע עקב התפוצצות או התלקחות של הרכב, שנגרמו בשל רכיב של הרכב או בשל חומר אחר שהם חיוניים לכושר נסיעתו, אף אם אירעו על-ידי גורם שמחוץ לרכב, וכן מאורע שנגרם עקב פגיעה ברכב שחנה במקום שאסור לחנות בו או מאורע שנגרם עקב ניצול הכוח המיכני של הרכב, ובלבד שבעת השימוש כאמור לא שינה הרכב את ייעודו המקורי; ואולם לא יראו כתאונת דרכים מאורע שאירע כתוצאה ממעשה שנעשה במתכוון כדי לגרום נזק לגופו או לרכושו של אותו אדם, והנזק נגרם על ידי המעשה עצמו ולא על ידי השפעתו של המעשה על השימוש ברכב המנועי;

"נזק גוף" – מוות, מחלה, פגיעה או ליקוי גופני, נפשי או שכלי לרבות פגיעה בהתקן הדרוש לתפקוד אחד מאברי הגוף שהיה מחובר לגוף הנפגע בעת אירוע תאונת הדרכים;

"שימוש ברכב מנועי" – נסיעה ברכב, כניסה לתוכו או ירידה ממנו, החנייתו, דחיפתו או גרירתו, טיפול-דרך או תיקון-דרך ברכב, שנעשה בידי המשתמש בו או בידי אדם אחר שלא במסגרת עבודתו, לרבות הידרדרות או התהפכות של הרכב או התנתקות או נפילה של חלק מהרכב או מטענו תוך כדי נסיעה וכן הינתקות או נפילה כאמור מרכב עומד או חונה, שלא תוך כדי טיפולו של אדם ברכב במסגרת עבודתו ולמעט טעינתו של מטען או פריקתו, כשהרכב עומד;

"נפגע" – אדם שנגרם לו נזק גוף בתאונת דרכים, למעט אם נגרם מפגיעת איבה כמשמעותה בחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התש"ל-1970;

"פקודת הביטוח" – פקודת ביטוח רכב מנועי (סיכוני צד שלישי) [נוסח משולב], תש"ל-1970;

"מבטח" – כמשמעו בפקודת הביטוח, לרבות מי שפטור מחובת ביטוח לפי סעיפים 4 עד 6 לפקודת הביטוח;

"רכב מנועי" או "רכב" – רכב הנע בכוח מיכני על פני הקרקע ועיקר יעודו לשמש לתחבורה יבשתית, לרבות רכבת, טרקטור, מכונה ניידת הכשירה לנוע בכוח מיכני בכביש ורכב נגרר או נתמך על ידי רכב מנועי, ולמעט כסא גלגלים, עגלת נכים ומדרגות נעות.

"ישראלי" – אדם הרשום במרשם האוכלוסין המתנהל לפי חוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965, וכן מי שבידו אשרה לישיבת ארעי לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952;

"האזור", "ההסכם", "שטחי האחריות הפלסטינית", "מבטח מהאזור" ו"מבטח משטחי האחריות האזרחית הפלסטינית" – כהגדרתם בפקודת הביטוח.

"האזורים" – כמשמעותם בחוק יישום חוזה השלום בין מדינת ישראל לבין הממלכה הירדנית ההאשמית, התשנ"ה-1995.

"נוסע יוצא", "נוסע נכנס", "עובד" ו-"שדה התעופה" – (פקעה).

פרק ב': אחריות

סימן א': פיצויים על נזקי גוף

(א) המשתמש ברכב מנועי (להלן – הנוהג) חייב לפצות את הנפגע על נזק גוף שנגרם לו בתאונת דרכים שבה מעורב הרכב.

(1א) הנוהג ברכב ישראלי חייב לפצות נפגע שהוא ישראלי או תייר חוץ על נזק גוף שנגרם לו בתאונת דרכים שבה מעורב הרכב אף אם התאונה אירעה באזור או בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית או באזורים ויראו את התאונה כאילו אירעה בישראל; לענין סעיף זה –

"תייר חוץ" – כמשמעותו בחוק שירותי תיירות, התשל"ו-1976 למעט תושב האזור או תושב שטחי האחריות האזרחית הפלסטינית ובלבד שהוא נפגע במהלך סיור כמשמעותו בחוק האמור;

2.

אחריות נוהג ברכב

"רכב ישראלי" – רכב הרשום בישראל או החייב ברישום בישראל לפי כל דין, או רכב שאינו חייב ברישום שבעליו הוא ישראלי.

(2א) (פקע)

(ב) היה השימוש ברכב על פי התר מאת בעל הרכב או המחזיק בו, תחול האחריות גם על מי שהתיר את השימוש.

(1) (ב1) על אף הוראות סעיפים קטנים (א), (1א) ו-(ב), חובתו של הנוהג, וכן של מי שהתיר את השימוש ברכב כאמור בסעיף קטן (ב), לפצות את הנפגע, לא תחול לגבי נפגע שהוא תושב כהגדרתו בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994 (להלן – חוק ביטוח בריאות ממלכתי), בשל שירותי בריאות הכלולים בתוספת השניה או בצו לפי סעיף 8(ז) לחוק האמור, ובלבד שהנפגע זכאי להם לפי אותו חוק;

(2) אין באמור בפסקה (1), כדי לגרוע מהחובה לפצות נפגע שהוא תושב בתקופת המתנה לפי סעיף 58 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, חייל שחוק ביטוח בריאות ממלכתי אינו חל עליו לפי סעיף 55 לחוק האמור, או מי שזכאי בשל הפגיעה לגמלה לפי פרק ה' לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995.

(ג) האחריות היא מוחלטת ומלאה, ואין נפקא מינה אם היה או לא היה אשם מצד הנוהג ואם היה או לא היה אשם או אשם תורם של אחרים.

(א) בתאונת דרכים שבה היו מעורבים מספר כלי רכב, תחול על כל נוהג האחריות לנזקי הגוף של מי שנסע בכלי הרכב שלו.

(ב) נפגע אדם מחוץ לכלי הרכב, בתאונת דרכים שבה היו מעורבים מספר כלי רכב, יהיו הנוהגים חייבים כלפיו יחד ולחוד; בינם לבין עצמם ישאו בנטל החיוב בחלקים שווים; לענין חלוקת החבות בין הנוהגים לפי סעיף קטן זה, רואים כלי רכב כמעורב בתאונת דרכים אם בעת התאונה היה מגע בינו לבין כלי רכב אחר או בינו לבין הנפגע.

(ג) אירעה תאונת דרכים שבה היו מעורבים אופנוע אחד או יותר ורכב אחר אחד או יותר שאינו אופנוע, ישלמו המבטחים של הרכב האחר למבטחים של האופנוע, 75% מהפיצויים על נזקי גוף שהמבטחים של האופנוע חייבים בתשלוםם עקב התאונה, למעט חבות לפי סעיף קטן (ב); המבטחים של הרכב האחר יהיו חייבים יחד ולחוד כלפי המבטחים של האופנוע, ובינם לבין עצמם יישאו בנטל החיוב בחלקים שווים; לענין חלוקת החבות בין הנוהגים לפי סעיף קטן זה, יחולו הוראות הסיפה של סעיף קטן (ב); בסעיף קטן זה –

"אופנוע" – רכב מנועי בעל שני גלגלים המורכבים זה אחרי זה, בין אם חובר אליו רכב צדי ובין אם לאו, לרבות קטנוע ותלת-אופנוע;

"תלת-אופנוע" – רכב מנועי הנע על שלושה גלגלים ואשר סווג ברישיונו כתלת-אופנוע או תלת-קטנוע ובלבד שמשקלו העצמי אינו עולה על 400 ק"ג.

(ד) שר האוצר, רשאי, בצו, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, לשנות את יחס חלוקת החבות כאמור ברישאה של סעיף קטן (ג), ובלבד שחלפו שנתיים ממועד התחילה של הסעיף הקטן האמור.

(א) על זכותו של נפגע לפיצוי על נזק גוף יחולו הוראות סעיפים 19 עד 22, 76 עד 83, 86, 88 ו-89 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן – פקודת הנזיקין), ואולם –

(1) בחישוב הפיצויים בשל אבדן השתכרות ואבדן כושר השתכרות לא תובא בחשבון הכנסה העולה על שילוש השכר הממוצע במשק (להלן – הכנסה מרבית); היה שיעור אבדן השתכרותו ואבדן כושר השתכרותו של הנפגע פחות ממאה אחוזים, תופחת גם ההכנסה המרבית שתובא בחשבון בחישוב הפיצויים, בשיעור שבו פחת ממאה אחוזים; לענין פסקה זו, "השכר הממוצע במשק" – השכר הממוצע במשק לפי נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה או השכר הממוצע כמשמעותו בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968, כפי שהם ערב קביעת הפיצוי, הכל לפי הגבוה יותר;

(2) היו הפיצויים האמורים פטורים ממס הכנסה יחושבו הפסדי הנפגע לענין פיצויים אלה לפי הכנסתו לאחר ניכוי מס הכנסה החל עליה בעת

תאונה מעורבים כלי רכב
שבה מספר
3.

תרופה על נזק גוף
4.

קביעתם, ובלבד שההפחתה בשל ניכוי המס כאמור לא תעלה על 25 אחוזים מן ההכנסה שלפיה יחושבו פיצויים אלה;

(3) הפיצויים בשל הנזק שאינו נזק ממון לא יעלו על מאה אלף לירות; שר המשפטים, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להגדיל סכום זה.

(ב) הסכום המקסימלי לפי סעיף קטן (א)(3) יהיה צמוד למדד המחירים לצרכן מיום תחילת חוק זה או מיום הגדלת הסכום, לפי הענין; שר המשפטים רשאי, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לקבוע בתקנות מבחנים לחישוב הפיצויים האמורים באותה פסקה.

(ג) בית המשפט רשאי ליתן פסק דין על דרך הפרשה לענין זכותו של נפגע לפיצוי לפי חוק זה, אם בעלי הדין הסכימו לתת לבית המשפט סמכות כאמור; פסק הדין יהיה ניתן לערעור ככל פסק דין אחר.

סימן ב': תשלומים תכופים

תשלום תכופ	5.	(א)	בפרק זה – "תלויים" – מי שזכאי לפיצויים לפי סעיף 78 לפקודת הנזיקין; "דרישה" – כפי שנקבע בתקנות.
		(ב)	מי שחייב בפיצויים לפי חוק זה ישלם, כחלק מהם, לנפגע או למי מהתלויים בו, תוך 60 ימים מקבלת דרישתו בכתב –
		(1)	הוצאות שהוציא הנפגע לצרכי ריפוי, לרבות הוצאות אישפוז בבית חולים;
		(2)	תשלומים חדשיים שיהיה בהם כדי לספק, עד להחלטה הסופית בענין הפיצויים, את צרכי ריפוי של הנפגע וסיעודו ואת צרכי מחייתו ומחיית בני משפחתו שפרנסתם עליו או את צרכי מחייתם של התלויים בו, לפי הענין; התשלומים לצרכי מחיה ייקבעו תוך התחשבות בהכנסתו של הנפגע עובר לתאונת הדרכים, ובלבד שאם הכנסתו עלתה על ההכנסה המרבית תילקח בחשבון ההכנסה המרבית בלבד.
		(ג)	הוראות סעיף זה יחולו גם על מבטח שביטח חבות לפי חוק זה, לרבות ביטוח כאמור בסעיף 3(א)(2) ובסעיף 3(ד) לפקודת הביטוח.
		(ד)	תשלום לפי פסקאות (1) או (2) של סעיף קטן (ב) ייקרא להלן "תשלום תכופ".
		(ה)	(1) חובת התשלום לפי סעיף קטן (ב)(1) לא תחול לגבי נפגע שהוא תושב כהגדרתו בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, לגבי הוצאות בשל שירותי בריאות הכלולים בתוספת השניה או בצו לפי סעיף 8(ז) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, ובלבד שהנפגע זכאי להם לפי אותו חוק;
		(2)	אין באמור בפסקה (1), כדי לגרוע מחובת התשלום כאמור לגבי נפגע שהוא תושב בתקופת המתנה לפי סעיף 58 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, חייל שחוק ביטוח בריאות ממלכתי אינו חל עליו לפי סעיף 55 לחוק האמור, או מי שזכאי בשל הפגיעה לגמלה לפי פרק ה' לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995.
בקשה תכופ המשפט	א.5.	(א)	עברו 60 ימים מיום שהוגשה לחייב דרישה לתשלום לפי סעיף 5 והדורש לא קיבלו, רשאי הוא להגיש לבית המשפט בקשה לתשלום תכופ, אף בנפרד מהתביעה ליתר הפיצויים בשל אותה תאונת דרכים (להלן – התביעה העיקרית).
		(ב)	על אף האמור בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, תוגש בקשה לתשלום תכופ לבית משפט השלום שיש לו סמכות מקומית לדון בענין, אולם אם הוגשה כבר התביעה העיקרית לבית משפט שלום פלוני או לבית משפט מחוזי, תוגש לאותו בית משפט גם הבקשה לתשלום תכופ.
החלטת המשפט	ב.5.	(א)	סבר בית המשפט כי לכאורה זכאי המבקש לפיצויים לפי חוק זה, רשאי הוא להחליט שישולם לו תשלום תכופ; בהחלטה כאמור יקבע בית המשפט את המועד האחרון להגשת התביעה העיקרית (להלן – המועד האחרון), אולם אין בקביעה כאמור כדי לפגוע בהוראות סעיף 5 לחוק ההתיישנות, התשי"ח-1958.

(ב) לא הגיש המבקש את התביעה העיקרית עד המועד האחרון, יופסק התשלום התכופ מאותו מועד; הגיש המבקש את התביעה העיקרית וביטלה לאחר מכן, יופסק התשלום התכופ מיום ביטול התביעה.

החלטת בית המשפט בבקשה לתשלום תכופ לא תהווה מעשה בית דין לגבי התביעה העיקרית.

חייב שלא שילם תשלום תכופ על-פי דרישה במועד, ישלם על הסכום שהושהה תוספת הפרשי הצמדה וריבית צמודה בשיעור של 12% לשנה, שיחושבו החל במועד האמור עד יום התשלום בפועל, זולת אם מצא בית-המשפט נסיבות המצדיקות שיעור ריבית נמוך מזה. בסעיף זה – "מועד" –

(1) לענין סעיף 5(ב)(1) – 60 ימים מקבלת הדרישה;

(2) לענין סעיף 5(ב)(2) – היום שקבע בית המשפט כמועד התשלום החודשי;

"הפרשי הצמדה" – כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961.

(א) נתן בית המשפט החלטה בבקשה לתשלום תכופ, לא ייזקק לבקשה נוספת לתשלום תכופ או לבקשה בדבר שינויה של ההחלטה הקודמת, אלא אם כן עברו ששה חדשים מיום שניתנה ההחלטה הקודמת והנסיבות השתנו במידה המצדיקה מתן החלטה חדשה; בקשה להחלטה נוספת או בקשה לשינוי החלטה קודמת שיש להגיש לבית משפט שלום תוגש לאותו בית משפט שבו הוגשה הבקשה הקודמת.

(ב) לא יפסוק בית המשפט תשלום תכופ בעד תקופה העולה על שנתיים מיום קרות תאונת הדרכים שבגינה הוגשה הבקשה לתשלום תכופ.

(ג) בית המשפט רשאי, מטעמים שיירשמו, לשנות את התקופות הקבועות בסעיפים קטנים (א) ו-(ב).

שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות –

(1) סדר דין מיוחד בבקשה לתשלום תכופ;

(2) הגדרות של "צרכי מחייה" ו"צרכי סיעוד" לענין סעיף 5(ב)(2).

(א) בנסיבות האמורות בסעיף 5(ב), וכן אם נדחתה התביעה העיקרית לאחר שהנתבע כבר שילם לתובע תשלום תכופ, יהא הנתבע זכאי להחזר התשלום מאת אחד מאלה:

(1) התובע;

(2) מי שאחראי לנזק לפי כל דין;

(3) הקרן כמשמעותה בפרק ג' (להלן – הקרן);

הוא הדין לענין סכום ששילם הנתבע לתובע כתשלום תכופ, והעולה על הסכום שנפסק לטובתו בתביעה העיקרית.

(ב) שילמה הקרן לתובע תשלום תכופ כאמור בסעיף קטן (א) או החזירה תשלום כאמור לנתבע, תהא לה זכות חזרה על התובע או על מי שאחראי לנזק לפי כל דין, וחבותם כלפיה על פי חוק זה תהא ביחד ולחוד; לענין תקופת ההתישנות בתביעות לפי סעיף קטן זה, יראו את היום שבו שולם או הוחזר תשלום כאמור כיום שבו נולדה עילת התובענה.

(ג) החזירה הקרן לנתבע תשלום לפי סעיף קטן (א), חייב הנתבע להושיט לה כל עזרה שתבקש ולנקוט כל פעולה סבירה כדי לסייע לה במימוש זכותה לפי סעיף קטן (ב), ולא יעשה כל פעולה העלולה לפגוע בזכות האמורה או למנוע בעד מימושה.

(ד) כספים שיש להחזירם לפי סעיף קטן (א) ו-(ב) יוחזרו בתוספת ריבית שקלית כהגדרתה בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961, ויחולו הוראות החוק האמור לענין ריבית זו, בשינויים המחויבים.

סימן ג': שונות

6. שר המשפטים רשאי, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, לקבוע בתקנות –

החלטה בבקשה אינה מעשה בית דין ריבית פיגורים

סייגים לבקשה לענין

תקנות

זכות חזרה בתשלום תכופ

תשלומים עיתיים

(1) סמכות בית המשפט לפסוק, שהפיצויים בשל הפסד כושר השתכרות והוצאות מתמשכות, כולם או מקצתם, ישולמו בתשלומים עיתיים שיהיו צמודים למדד המחירים לצרכן ;		מומחה רפואי	א.6.
(2) מקרים שבהם רשאי הנפגע לבקש הגדלת התשלומים שנפסקו ;			
(3) זכותם של תלויים בנפגע שנפטר לאחר שנפסקו לו תשלומים עיתיים.			
(א) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות, באישור ועדת החוק חוק ומשפט של הכנסת, הוראות בדבר מינוי מומחה אשר יחוה דעתו בענין הנכות הרפואית של נפגע, או בכל נושא רפואי אחר, לרבות דרכי שיקומו של הנפגע, ובדבר סמכויותיו וחובותיו של המומחה.			
(ב) מונה מומחה כאמור בסעיף קטן (א), יחולו הוראות אלה :		קביעת דרגת נכות לפי חוק אחר	ב.6.
(1) בעלי דין יהיו רשאים להזמין את המומחה לבית-המשפט לחקירה, אולם לא יהיו רשאים להביא עדות נוספת של מומחה לענין הנדון אלא ברשות בית המשפט מטעמים מיוחדים שיירשמו ;			
(2) כל צד יהיה רשאי להפנות אל המומחה, בכתב, שאלות הבהרה לחוות הדעת שנתן ;			
(3) בית המשפט יקבע את שכרו של המומחה, והוא ישולם בידי בעלי הדין או אחד מהם, כפי שיורה בית המשפט.			
נקבעה על פי כל דין דרגת נכות לנפגע בשל הפגיעה שנגרמה לו באותה תאונת דרכים, לפני שמיעת הראיות בתביעה לפי חוק זה, תחייב קביעה זאת גם לצורך התביעה על פי חוק זה ; ואולם בית המשפט יהיה רשאי להתיר לבעל דין בתביעה לפי חוק זה, להביא ראיות לסתור את הקביעה האמורה, אם שוכנע שמן הצדק להתיר זאת מטעמים מיוחדים שיירשמו.		הגבלת זכאותם של נפגעים	7.
נפגעים אלה אינם זכאים לפיצויים לפי חוק זה :			
(1) מי שגרם לתאונה במתכוון ;			
(2) מי שנהג ברכב תוך הפרת החוק לתיקון דיני העונשין (שימוש ברכב ללא רשות), תשכ"ד-1964, וכן מי שהיה מצוי ברכב ביודעו שהנהגים בו כאמור ;			
(3) מי שנהג ברכב כשאינו רשיון לנהוג בו, למעט רשיון שפקע מחמת אי תשלום אגרה או מחמת הגבלה שהוטלה לפי פרק ו' לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 ;		זכאותו של נוהג בהיתר לפיצויים	א.7.
(4) מי שהרכב שימש לו, או סייע בידו, לביצוע פשע.			
(5) מי שנהג ברכב ללא ביטוח לפי פקודת הביטוח, או כשהביטוח שהיה לו לא כיסה את שימושו ברכב ;			
(6) בעל הרכב או המחזיק בו, שהתיר לאחר לנהוג ברכב כשאינו רשיון לפי פקודת הביטוח או כשהביטוח שיש לו אינו מכסה את החבות הנדונה ונפגע בתאונת דרכים שאירעה באותה נהיגה, בין בהיותו ברכב ובין מחוצה לו.			
על אף האמור בסעיף 7(5), מי שנפגע כשנהג ברכב בהיתר מאת בעליו או מאת המחזיק בו, ללא ביטוח לפי פקודת הביטוח, או כשהביטוח אינו מכסה את שימושו ברכב, והוא לא ידע על כך ובנסיבות הענין גם לא היה סביר שיידע, יהא זכאי לתבוע פיצויים מן הקרן כפי שזכאי לכך נפגע לפי סעיף 12(ב).		זכאותם של תלויים לתבוע פיצויים	ב.7.
תלויים בנפגע יהיו זכאים לתבוע פיצויים לפי חוק זה גם אם הנפגע עצמו לא היה זכאי לכך לפי סעיף 7, ואם היו תלויים במי שנפגע כשנהג ללא ביטוח לפי פקודת הביטוח או כשהביטוח אינו מכסה את החבות הנדונה, יהיו זכאים לתבוע כאמור מן הקרן.			
(א) מי שתאונת דרכים מקנה לו עילת תביעה על פי חוק זה, לרבות תביעה על פי ביטוח כאמור בסעיף 3(א)2) ובסעיף 3(ד) לפקודת הביטוח, לא תהיה לו עילת תביעה על פי פקודת הנזיקין בשל נזק גוף, זולת אם נפגע בתאונה שנגרמה על ידי אדם אחר במתכוון.			
		ייחוד העילה	8.

(ב) מי שאלמלא הוראות סעיף 22(ב), היתה תאונת דרכים מקנה לו עילת תביעה כאמור בסעיף קטן (א), דינו לענין הוראות סעיף זה, כדון מי שיש לו עילת תביעה על פי חוק זה.

(ג) אין בהוראות סעיף קטן (א) כדי לגרוע מתביעה על פי פקודת הנזיקין של מי שאין לו עילת תביעה על פי חוק זה.

(א) 9. זכות חזרה מי ששילם פיצויים המגיעים לפי חוק זה לא תהא לו זכות חזרה על אדם אחר החייב בפיצויים לפי חוק זה זולת הזכות לחזור על אחד מאלה:

(1) מי שאינו זכאי לפיצויים כאמור בסעיף 7;

(2) מי שאין לו ביטוח לפי פקודת הביטוח או שהביטוח שיש לו אינו מכסה את החבות הנדונה, למעט מי שהיה לו ביטוח שנתי שתקפו פג תוך 30 יום לפני התאונה.

(3) בעל הרכב או המחזיק בו כאמור בסעיף 7א.

(ב) חבותו של מי שחוזרים עליו לפי סעיף קטן (א), תהיה לפי פקודת הנזיקין.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לפגוע בזכות החזרה של מעורבים בתאונה לפי סעיף 3(ב) בינם לבין עצמם.

פרק ג': קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים

10. מוקמת בזה קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים. הקמת הקרן

11. הקרן תהא תאגיד, כשר לכל חובה, זכות ופעולה משפטית; היא תהא גוף מבוקר כמשמעותו בסעיף 9(2) לחוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958 [נוסח משולב]. הקרן – תאגיד מבוקר

12. (א) תפקידה של הקרן היא לפצות נפגע הזכאי לפיצויים לפי חוק זה ואין בידו לתבוע פיצויים מאת מבטח מחמת אחת מאלה: תפקיד הקרן

(1) הנוהג האחראי לפיצויים אינו ידוע;

(2) אין לנוהג ביטוח לפי פקודת הביטוח או שהביטוח שיש לו אינו מכסה את החבות הנדונה; הוראה זו לא תחול לגבי נפגע שאינו ישראלי אשר נהג ברכב המכוסה בכרטיס ביטוח רכב בין-לאומי לפי הוראות פקודת הביטוח;

(2א) למבטח מונה מנהל מורשה לפי סעיף 68(א)(3) לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981 (להלן – מנהל מורשה), בהוראת הממונה על שוק ההון ביטוח וחסכון כמשמעותו בחוק האמור (להלן – הממונה), בשל כך שהמבטח אינו יכול לקיים התחייבויותיו, ושר האוצר, לפי המלצת הממונה, אישר כי מן הראוי שהקרן תפעל לפי סעיף זה;

(3) המבטח נמצא בפירוק.

(ב) במקרים המנויים בסעיף קטן (א) זכאי הנפגע לקבל פיצויים מהקרן כשם שהיה זכאי לקבל ממבטח וכן חייבת הקרן לשלם לבית החולים את הוצאות הטיפול בנפגע כשם שמבטח חייב לשלמן לפי סעיף 28 לפקודת הביטוח.

(ג) הקרן רשאית לסייע למימון פעולותיה של קרן שתפקידה לפצות, במקרים כאמור בסעיף קטן (א), נפגע שפגיעתו אירעה באזור; הסכם בדבר סיוע כאמור טעון אישור שר האוצר בהתייעצות עם שר המשפטים ושר התחבורה.

(ד) אירעה תאונת דרכים באזור או בשטחי האחריות הפלסטינית או באזורים, תפצה הקרן נפגע שאינו ישראלי הזכאי לפיצויים ואין בידו לתבוע פיצויים מאת מבטח מן הטעמים המנויים בפסקאות (2א) ו-(3) של סעיף קטן (א); הפיצוי יהיה בהתאם לדין החל במקום התאונה, ולקרן יהיו הזכויות האמורות בסעיפים 12א ו-12ב, לפי הענין.

(1ד) (1) הגיש נפגע, שהוא ישראלי, לבית משפט בישראל תביעה או בקשה לתשלום תכוף (להלן – התביעה) נגד מבטח משטחי האחריות האזרחית הפלסטינית, נגד הקרן הפלסטינית כמשמעותה בהסכם, או נגד המועצה הפלסטינית (להלן – הנתבע), בשל תאונת דרכים שאירעה בישראל, באזור או בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית והנתבע לא הגיש כתב הגנה לאחר שנמסר לו כתב התביעה כדון, או חדל

מלהתגונן, יורה בית המשפט על המצאת כתב התביעה לקרן והיא תודיע על כך למועצה הפלסטינית או למי שהיא הסמיכה לענין זה; לא הגיש הנתבע כתב הגנה או לא הודיע על חידוש הגנתו, לפי הענין, בתוך שלושים ימים מיום שנמסרה הודעה כאמור, תנהל הקרן את ההגנה בתביעה ותפצה את הנפגע בהתאם לפסק הדין שיינתן בה; הפיצוי יהיה בהתאם לדין החל במקום התאונה ובשיעור שחל שם;

(2) המדינה תשפה את הקרן בשל הוצאות ותשלומים ששילמה הקרן בשל התביעה, והיא רשאית לקזז מן הסכומים המועברים כמשמעותם בסעיף 12 לחוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994, ויראו אותם לכל ענין, לרבות לענין ערבות המועצה לפי ההסכם, כתשלום בשל פסק דין נגד הנתבע שאין עליו עוד ערעור.

(ה) הקרן תשלם לנפגע שהוא ישראלי, אשר נפגע בתאונת דרכים שאירעה באזור או בשטחי האחריות הפלסטינית או באזורים, ואשר החבות לגביה אינה מכוסה בפוליסה שהוציא מבטח, השלמת פיצויים בסכום ההפרש שבין הפיצויים שהיה זכאי להם אילו אירעה התאונה בישראל, לבין הפיצויים שהוא זכאי לקבל לפי הדין במקום התאונה; הקרן רשאית לשלם לבית חולים את הוצאות הטיפול בנפגע כאמור, כשם שמבטח חייב לשלמן לפי סעיף 28 לפקודת הביטוח.

(ו) הקרן רשאית לייצג נפגע, שהוא ישראלי, בהתאם לייפוי כוח שנתן לה, במשא ומתן עם מבטח מהאזור או משטחי עזה ויריחו או עם קרן באזור או בשטחי עזה ויריחו, או בהליכים משפטיים נגדם, וכן רשאית היא להצטרף להליכים משפטיים כאמור אם יש לה ענין בתוצאותיהם.

(ז) שר האוצר רשאי לקבוע כללים בכל הנוגע למילוי תפקידי הקרן על פי ההסכם ולהוראות סעיפים קטנים (ד) עד (ו).

הקרן כנושה 12.א. (א) חלה על הקרן חבות כאמור בסעיף 12(א)(2), יראו את הקרן כנושה של המבטח, או של המפרק אם מונה מפרק למבטח, לגבי סכום החבות.

(ב) חלה על הקרן חבות כאמור בסעיף 12(א)(3), יראו את הקרן, כלפי המפרק, כנושה של המבטח לגבי סכום החבות.

זכויות בפירוק הקרן 12.ב. (א) היה מבטח, שמונה לו מנהל מורשה או שנמצא בפירוק, מבוטח בביטוח משנה בפני חבויות שהוא עשוי להתחייב בהן כלפי צד שלישי ולגבי המקרה חלה חבות הקרן כאמור בסעיף 12(א)(2) או (3), יעברו זכויותיו של המבטח כלפי מבטח המשנה לגבי אותו מקרה לקרן, על אף האמור בדין אחר, והקרן תהא רשאית לתבוע את מבטח המשנה על פי זכויות אלה.

(ב) טענה שמבטח המשנה יכול לטעון כלפי המבטח תעמוד לו גם כלפי הקרן.

(ג) חוזה ביטוח משנה ופעולה של המבטח אין בכוחם לגרוע מזכויות שהוקנו לקרן לפי חוק זה.

נכסים וחבויות של אבנר 12.ג. בלי לגרוע מתפקידי הקרן לפי סעיף 12, הקרן תקבל כל עודף בנכסים או תישא ביתרת החבויות מכל סוג שהוא, של אבנר כהגדרתו בחוק ביטוח רכב מנועי (ביטוח בתנאי תחרות מבוקרת, הסדרים לתקופת מעבר והוראות לענין אבנר), התשנ"ז-1997 (להלן – חוק תנאי תחרות), ובהתאם להוראות החוק האמור; הקרן תפעל כאמור בסעיף זה במועד שיקבע שר האוצר להעברת הנכסים או החבויות לפי אותו חוק.

עלות השירותים הרפואיים לנפגעי תאונות דרכים 12.ד. (א) בסעיף זה ובסעיף 12ה, "עלות אספקת השירותים" – עלות אספקת השירותים הרפואיים לנפגעי תאונות דרכים הניתנים בידי קופות החולים.

(ב) שר האוצר יפרסם עד יום י"ג בתשרי התש"ע (1 באוקטובר 2009), בהודעה ברשומות, את עלות אספקת השירותים.

(ג) עלות אספקת השירותים תתעדכן מדי שנה בדרך שבה מתעדכנת עלות סל שירותי הבריאות לפי הוראות סעיף 9(ב) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי; שר האוצר יפרסם בהודעה ברשומות, מדי שנה ובסמוך למועד העדכון, את עלות אספקת השירותים.

העברת סכומים מהמבטחים לקרן והוראות לעניין העברת מידע	12ה.	(א)	לצורך מימון עלות אספקת השירותים, יעביר מבטח לקרן, עד ה-10 בכל חודש, שיעור שיקבע שר האוצר לגביו, בצו, מדמי הביטוח שגבה אותו מבטח בחודש הקודם, בעד כל הפוליסות שהוציא לפי פקודת הביטוח; בסעיף קטן זה, "דמי ביטוח" – סך כל התשלומים הנגבים ממבוטח בענף ביטוח רכב מנועי, למעט התוספת למימון הקרן לפי סעיף 15.
		(ב)	עד סוף חודש מרס של כל שנה ימציא מבטח לשר האוצר ולקרן אישור של רואה חשבון על העברת מלוא הסכומים לפי סעיף קטן (א), בשל השנה שקדמה לה.
		(ג)	הקרן רשאית לדרוש מכל מבטח להעמיד לרשותה ולביקורתה, במועד שתקבע, כל מידע הדרוש לדעתה לצורך בדיקת הסכומים שהיה על המבטח להעביר לקרן לפי סעיף קטן (א), ואם הורה שר האוצר לקרן להעביר לעיונו את המידע שהועמד לרשותה לפי סעיף קטן זה, כולו או חלקו – תעביר הקרן את המידע האמור לפי התנאים שנקבעו באותה הוראה; לעניין סעיף זה, "מידע" – למעט מידע כהגדרתו בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981.
		(ד)	שר האוצר רשאי לקבוע הוראות לעניין המידע שעל כל מבטח להעביר לגורם כפי שיקבע באותן הוראות, וכן לעניין מתכונת העברת המידע והמועדים להעברתו; אין בהוראת סעיף קטן זה כדי לגרוע מסמכויות הנתונות לפי כל דין, לרבות לפי חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981.
		(ה)	שר האוצר רשאי לקבוע הוראות בכל הנוגע לביצועו של סעיף זה.
העברת למוסד לאומי החולים	12ו.	(א)	הקרן תעביר למוסד לביטוח לאומי את הסכומים שקיבלה לפי סעיף 12ה מיד לאחר קבלתם אצלה.
		(ב)	המוסד לביטוח לאומי יעביר לקופות החולים את הסכומים שקיבל לפי סעיף קטן (א) במועד ההעברה הראשון שחל לאחר המועד שבו התקבלו אצלו הסכומים לפי אותו סעיף קטן, בהתאם לכללי ההקצאה שנקבעו לפי סעיף 17 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי; בסעיף קטן זה, "מועד ההעברה" – מועד מבין המועדים שבהם המוסד לביטוח לאומי מעביר לקופות החולים את הכספים שקיבל ממקורות המימון של שירותי הבריאות הניתנים לפי החוק האמור.
		(ג)	שר האוצר רשאי לקבוע הוראות בכל הנוגע לביצועו של סעיף זה; הוראות לעניין סעיף קטן (ב) ייקבעו בהסכמת שר הרווחה והשירותים החברתיים.
הנהלת הקרן	13.	(א)	הנהלת הקרן תהיה בידי מינהלה של שבעה חברים שימנה שר האוצר לתקופה של שלוש שנים, רובם נציגי הממשלה ומיעוטם נציגי ציבור ובהם מי שעוסקים בביטוח; שר האוצר ימנה אחד מנציגי הממשלה ליושב ראש המינהלה.
		(ב)	המינהלה הראשונה תתמנה לא יאוחר מששה חדשים מיום קבלת חוק זה בכנסת.
		(ג)	קיום הקרן, סמכויותיה ותוקף החלטותיה לא ייפגעו מחמת שנתפנה מקומו של חבר המינהלה או מחמת ליקוי במינויו או בהמשך כהונתו.
גמול הוצאות	13א.	(א)	חבר המינהלה שאינו עובד המדינה, עובד גוף מתוקצב, עובד גוף נתמך או עובד בגוף שאותו הוא מייצג במינהלה, זכאי לקבל מהקרן גמול בעבור השתתפות בשיבות המינהלה, לפי הוראות סעיף קטן (ג), ובלבד שאינו זכאי לקבל, ממקור אחר, תמורה בעבור ההשתתפות.
		(ב)	חבר המינהלה שאינו זכאי לגמול לפי הוראות סעיף קטן (א), זכאי לקבל מהקרן החזר הוצאות שהוציא לצורך השתתפות בשיבות המינהלה, לפי הוראות סעיף קטן (ג), ובלבד שאינו זכאי לקבל, ממקור אחר, החזר הוצאות.
		(ג)	שר האוצר, בהסכמת שר המשפטים, יקבע כללים ותנאים שלפיהם ישולמו גמול והחזר הוצאות לחבר המינהלה לפי סעיף זה ואת שיעוריהם.
		(ד)	בסעיף זה, "עובד המדינה", "עובד גוף מתוקצב" ו"עובד גוף נתמך" – כהגדרתם בסעיף 32 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985.
התקנון	14.	(א)	המינהלה תתקין, תוך ששה חדשים מיום מינויה, את תקנון הקרן ובו יהיו, בין השאר, הוראות בדבר פעולות הקרן, הנוהל בהגשת תביעות לקרן והטיפול בהן ודרכי הבאת שינויים בתקנון.

המימון	15.	(א)	(ב) התקנון וכל שינוי או תיקון בו טעונים אישור שר המשפטים וועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, ויפורסמו ברשומות.
		(א)	לשם מימון פעולות הקרן והבטחת יציבותה יקבע שר האוצר בצו, לאחר התייעצות עם שר המשפטים ועם שר התחבורה –
		(1)	שיעור באחוזים מדמי הביטוח או סכום בשקלים חדשים מתוך דמי הביטוח, אשר יועבר ישירות או באמצעות כל מבטח לחשבון הקרן;
		(2)	(2) שיעור באחוזים או סכום בשקלים חדשים מתוך דמי הביטוח, שעל הגופים הפטורים מחובת ביטוח לפי סעיפים 4 עד 6 לפקודת הביטוח להעביר לקרן.
		(ב)	(ב) שר האוצר רשאי לקבוע בצו לפי סעיף קטן (א), תנאים, מועדים והוראות בכל הנוגע להעברת סכומי ההשתתפות במימון הקרן.
		(ג)	(ג) הקרן תקבל מן הקרן הפלסטינית כמשמעותה בהסכם סכומים כאמור בהסכם.
		(ד)	(1) מצאה הרשות כהגדרתה בפקודת הביטוח (בסעיף זה – הרשות) כי בחשבון הקרן קיים סכום העולה על הנדרש לשם מימון פעולותיה והבטחת יציבותה כאמור בסעיף קטן (א) (בסעיף זה – הסכום העודף), רשאית היא להורות לקרן להעביר למבוטחים בענף ביטוח רכב מנועי סכום בשקלים חדשים, במישרין או בדרך אחרת שתקבע הרשות, ובכלל זה להפחית את שיעור דמי הביטוח, והכול בהסכמת שר המשפטים;
		(2)	(2) מצאה הרשות כי הסכום העודף עלה על 350 מיליון שקלים חדשים, תורה לקרן, בהסכמת שר המשפטים, להעביר למבוטחים את הסכום העודף או את חלקו, אלא אם כן אישרה ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת שלא לעשות כן, ובלבד שאישור כאמור יינתן עד ליום ה-1 באוקטובר של השנה הקודמת לשנה שבה לא צפויה העברה כאמור.
		(ה)	(ה) הרשות תדווח לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, ב-1 במאי של כל שנה, על אלה:
		(1)	(1) הסכום שהיה קיים בחשבון הקרן ביום 31 בדצמבר בשנה שקדמה לדיווח, ובכלל זה הסכום שנשמר לשם מימון פעולותיה והבטחת יציבותה כאמור בסעיף קטן (א) והסכום העודף;
		(2)	(2) הסכום שהעבירה הקרן למבוטחים לפי סעיף קטן (ד) בשנה שקדמה למועד הדיווח והדרך שבה הועבר;
		(3)	(3) הסכום שצפויה הקרן להעביר למבוטחים לפי סעיף קטן (ד) בשנת הדיווח והדרך שבה היא צפויה להעבירו.
מסים	15א.		לענין תשלום מסים, דין הקרן כדין המדינה.
מסירת מהקרון	מידע	15א1.	(א)
		(א)	הקרן תמסור מידע שקיבלה לפי סעיף 15, בדבר שם המבטח של רכב ומספר הפוליסה שלו, לפי מספר הרישוי של הרכב, לנפגע או לגוף שייקבע, בהתאם לבקשתו שבה יצוין כי המידע נדרש לו לשם מימוש זכויותיו בקשר לתאונת דרכים; נוסף על המידע האמור, תמסור הקרן למשטרת ישראל מספרי רישוי ותקופות ביטוח של כלי רכב, לשם חקירת תאונות דרכים ואכיפת הוראות הדין הנוגעות לכך ולשם אכיפת הוראות פקודת הביטוח.
		(ב)	(ב) שר האוצר, בהתייעצות עם שר המשפטים ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, יקבע את הגופים הזכאים לקבל מידע לפי סעיף קטן (א), ואת האופן, המועד והתנאים למסירת המידע מהקרן לנפגעים, לגופים כאמור ולמשטרת ישראל, וכן את התשלום שרשאית הקרן לגבות בעד מסירתו, ורשאי שר האוצר, לקבוע הוראות שונות לגבי מבקשי מידע שונים.
פרק ד': הוראות שונות			
סייג לתחולה על כלי תחורות	15ב.		הוראות חוק זה לא יחולו לגבי שימוש בכלי תחורות, שניתן עליו רישיון כלי תחורות, למעט שימוש בכלי כאמור בעת נהיגה ספורטיבית בקטע קישור או בעת נהיגה שאינה נהיגה ספורטיבית, שהותרה לפי סעיף 12(ד) לחוק הנהיגה הספורטיבית, התשס"ו-2005; לענין זה, "כלי תחורות", "נהיגה ספורטיבית", "רישיון כלי תחורות" ו"קטע קישור" – כמשמעותם בחוק הנהיגה הספורטיבית, התשס"ו-2005.

- שכר טרחה (א) 16. המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין תקבע, באישור שר המשפטים, תעריף מקסימלי לשכר טרחה של עורך דין בעד הטיפול בתביעות לפי חוק זה, ובלבד ששכר טרחה שנקבע לפי תוצאות הטיפול לא יעלה על 8% מהסכום שהוסכם לשלמו לנפגע, ואם היו הליכים משפטיים – על 13% מהסכום שנפסק; מי ששילם שכר טרחה העולה על התעריף המקסימלי, זכאי להחזר העודף.
- (ב) הרשות הנתונה לוועד מחוזי של לשכת עורכי הדין לפי הסיפה של סעיף 82 לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961, לא תהא נתונה לו לגבי תעריף שנקבע לפי סעיף זה.
17. (בוטל)
- 17א. שר האוצר, לאחר שמיעת הארגון היציג של חברות הביטוח, באישור הוועדה כהגדרתה בסעיף 10א לחוק תנאי תחרות, רשאי לקבוע הסדרים לחלוקת נטל הפיצויים במבטחים בהתחשב בסוגי הרכב השונים.
- 17ב. (בוטל)
18. בפקודת הביטוח –
- (1) בשם הפקודה, "סיכוני צד שלישי" – יימחק;
- (2) בסעיף 1, הגדרת "דרך ציבורית" – בטלה, ובמקום הגדרת "רכב מנועי" יבוא:
- "רכב מנועי" – רכב המונע בכוח מיכני, לרבות אופנוע עם רכב צידי, תלת אופנוע, אופניים ותלת-אופן עם מנוע עזר, ולרבות רכב הנגרר או נתמך על ידי רכב מנועי;
- (3) בסעיף 2 –
- (1) בכותרת השוליים המלים "לסיכוני צד שלישי" – יימחקו;
- (2) בסעיף קטן (א), המלים "בדרך ציבורית" ו"לסיכוני צד שלישי" – יימחקו;
- (4) במקום סעיף 3 יבוא:
- "הדרישה לגבי פוליסה
3. (א) פוליסה לפי דרישותיה של פקודה זו היא פוליסה שהוציא מבטח שהיה מורשה בשעת הוצאתה והיא מבטחת את –
- (1) בעל הרכב והנוהג בו – מפני כל חבות שהם עשויים לחוב לפי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975 (להלן – החוק), ומפני חבות אחרת שהם עשויים לחוב בשל מותו או חבלת גופו של אדם שנגרמו על ידי השימוש ברכב מנועי או עקב השימוש בו;
- (2) בעל הרכב הנוהג בו וכל אדם הנוהג בו בהתר ממנו – מפני נזק גוף שנגרם להם בתאונות דרכים כמשמעותם בחוק.
- (ב) המבוטח בביטוח לפי סעיף קטן (א)(2) יהא זכאי לפיצוי כפי שהיה זכאי לקבל נפגע אחר לפי החוק."
- (5) אחרי סעיף 6 יבוא:
- "חובת פיצוי
- 6א. מי שפטור מחובת ביטוח לפי סעיפים 4 עד 6 יהא חייב לתת כל פיצוי שמבטח היה חייב לתת אילו היתה קיימת פוליסה לפי סעיף 3(א).";
- (6) בסעיף 12, בסופו יבוא "וכן לפצות את המבוטח הנוהג ברכב או את הנוהג בהתר ממנו על נזק גוף שנגרם להם בתאונות דרכים כמשמעותם בחוק.";
- (7) בסעיף 14, סעיף קטן (ב) – בטל;
- (8) בסעיף 16, הסיפה המתחילה במלים "וכל סכום ששילם מבטח" – תימחק;
- (9) בסעיף 19, בסופו יבוא "מבטח", לענין סעיף זה – לרבות הקרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים לפי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975;
- (10) סעיף 22 – בטל;
- (11) בסעיף 39 ובסעיף 40, המלים "בדרך ציבורית" – יימחקו.

19. תיקון חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968, בסעיף 150(א), אחרי "לפי פקודת הנזיקין [נוסח חדש]" יבוא "או לפי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975".
20. בחוק שירות המדינה (גמלאות) [נוסח משולב], תש"ל-1970, בסעיף 60(א), אחרי "(להלן – פקודת הנזיקין)" יבוא "או לפי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975".
21. בחוק שירות הקבע בצבא-הגנה לישראל (גמלאות), תשי"ד-1954, בסעיף 49(א), אחרי "לפי פקודת הנזיקין האזרחים, 1944" יבוא "או לפי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975".
22. (א) בכפוף לאמור בסעיף קטן (ב), דין המדינה לענין אחריות לפי חוק זה כדין כל אדם.
- (ב) בנסיבות שבהן אין המדינה אחראית בנזיקים לפי אחד הסעיפים 5 עד 7 לחוק הנזיקים האזרחיים (אחריות המדינה), התשי"ב-1952, היא תהא פטורה מאחריות גם לפי חוק זה או לפי פקודת הביטוח, והוא הדין במי שפטור מאחריות בנזיקים לפי סעיף 7 לחוק האמור.
- (ג) סעיף זה יחול אף לגבי מעשה או מחדל שנעשו לפני יום תחילתו, ואולם אין בו כדי לפגוע בפסק דין סופי שניתן לפני היום האמור.
23. (א) תחילתו של חוק זה היא ביום א' בתשרי תשל"ז (25 בספטמבר 1976); על תאונות דרכים שאירעו לפני תחילתו של חוק זה יחול הדין הקודם.
- (ב) עם תחילת חוק זה יעבור לידי הקרן רכוש של קרן נפגעי תאונות דרכים המתנהלת בידי האיגוד הישראלי של חברות הביטוח, והקרן תמשיך לטפל, לפי התנאים והנהלים של אותו הגוף, בתביעות הנובעות מתאונות דרכים שאירעו לפני תחילתו של חוק זה.